

Sygn. akt VII K 1041/ 15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Opolu Wydział VII Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Hubert Frankowski

Protokolant st. sek. sąd. Urszula Gajda

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Opolu Anna Skroban-Wojciechowska

po rozpoznaniu dnia 01/03/2016 roku

sprawy

M. T. (1)

s. K. i U. zd. B.

ur. (...) w O.

oskarżonego o to , że:

w dniu 19 czerwca 2015r. ok. Godz. 12.05 w m. Schodnia na drodze krajowej nr (...) w ruchu lądowym kierował samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym jednocześnie nie zastosował się do zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego na okres 2 (dwóch) lat, wyrokiem SR w Wodzisławiu Śląskim sygn. akt VI K 145/14 przy czym czyn ten popełnił będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości wyrokiem SR w Wodzisławiu Śląskim sygn. akt VI K 145/14 z dnia 16.06.2014 r.,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

1. oskarżonego M. T. (1) uznaje winnym czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 178a § 1 i 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk przy zast. art. 37 a kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego na podst. art. 35 § 1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,
2. na podst. art. 42 § 3 kk w zw. z art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) lat,
3. na podst. art. 43 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych do właściwego organu administracji publicznej – o ile takowy dokument posiada,
4. na podst. art. 43 a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych,
5. na podst. art. 624 § 1 Kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa .

UZASADNIENIE

Na podstawie wyników rozprawy głównej Sąd ustalił

następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 19 czerwca 2015r. służbę patrolową na terenie KP O. pełnili w zmotoryzowanym oznakowanym patrolu funkcjonariusze KP w O.: S. P. i A. G..

Okolo godz. 12 tej w m. Schodnia na drodze krajowej nr (...) O.-O. zatrzymali oni do kontroli drogowej kierującego samochodem osobowym m-ki V. (...) kol. srebrnego o nr rej. (...).

Kierującym po wylegitymowaniu okazał się być M. T. (1), który nie posiadał przy sobie prawa jazdy. Oprócz niego w samochodzie jechało jeszcze dwóch pasażerów, a to M. T. (2) i M. S..

Jako, że od kierującego czuć było woń alkoholu, został on poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przy użyciu urządzenia typu alcosensor IV o nr (...), które wykazały, że znajduje się on w stanie nietrzeźwości.

Pierwsze badanie o godz. 12.19 dało wynik 0,71 mg/l (tj. ok. 1,5 ‰), drugie zaś z godz. 12.35 - 0,68 mg/l.

Z badania sporządzono protokół, do którego kierujący podał, że w nocy spożywał alkohol w postaci piwa w il. ok. 1 litra. Nie kwestionował wyników badania i nie żądał badania krwi.

Dodatkowo na podstawie danych z systemu policjanci ustalili, że M. T. (1) był uprzednio karany sądownie za przest. z art. 178 a § 1 Kk i pozostaje w okresie sądowego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych z pow. wyroku, który obejmuje okres 8.11.2013r. – 8.11.2015r.

Kierujący wraz z pojazdem został przekazany pod opiekę wskazanej pełnoletniej i trzeźwej osoby, na czym czynności służbowe się zakończyły.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 16.06.2014r. w sprawie VI K 145/14 M. T. (1) został skazany za czyn z art. 178 a § 1 Kk na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat z zaliczeniem na jego poczet okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 8.11.2013r. oraz grzywnę w wymiarze 100 stawek po 20 zł. Wyrok uprawomocnił się dnia 15.07.2014r.

Dowody:

- k. 11 zb. C, 24: zeznania świadka S. P.,
- k. 6 zb. C, 24: zeznania świadka M. S.,
- k. 9 zb. C, 24: zeznania świadka M. T. (2),
- k. 48 zb. A, 24: wyjaśnienia oskarżonego M. T. (1),
- k. 3 i 19 zb. A: protokół użycia urządzenia pomiarowego wraz ze świadectwem wzorcowania,
- k. 33 zb. A: odpis wyroku SR w Wodzisławiu Śląskim,

M. T. (1) ma 37 lat. Pozostaje stanu wolnego, ma jedno dziecko w wieku 2 lat. Posiada zawodowe wykształcenie - tapicer. Utrzymuje się z prac dorywczych w lesie, a sporadycznie za granicą. Średnio osiąga dochody na poziomie 1 tys. mies. Nie posiada istotnego majątku. Był uprzednio czterokrotnie sądownie karany, w tym jeden raz za przestępstwo z art. 178 a § 1 Kk.

Dowody:

- k. 52, 31-33 zb. A: dane osobopoznawcze o osobie w trybie art. 213 § 1 i 1 a Kpk,
- k. 15-17 zb. A, 15-17: dane z Krajowego Rejestru Karnego,
- k. 33 zb. A: odpis wyroku SR w Wodzisławiu Śl.,

M. T. (1) przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że faktycznie uprzednio spożywał alkohol, jednakże wsiadając do samochodu czuł się dobrze i dlatego zdecydował się zabrać brata i jeszcze jednego kolegę w poszukiwaniu pracy. Przyznał także, że nie posiada prawa jazdy, które zostało mu zatrzymane w 2014r. w związku z prowadzeniem samochodu w stanie nietrzeźwości. Ponadto wyraził żal i skruchę wnosząc o łagodny wymiar kary i wskazując, że jest młodym człowiekiem, a na utrzymaniu ma rodzinę

/ k. 48 zb. A, 24 /

Sąd Rejonowy zważył w sprawie,

co następuje :

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie mogło budzić wątpliwości zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego **M. T. (1)** w odniesieniu do przypisanego mu czynu zabronionego z art. 178 a § 1 i 4 Kk.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach świadka **S. P.**, tj. funkcjonariusza Policji, który kontrolował oskarżonego podczas kontroli drogowej, a który z powodu woni alkoholu od oskarżonego, postanowił go przebadać przy użyciu specjalistycznego urządzenia. Potwierdzeniem zeznań świadka były informacje zawarte w protokole badania trzeźwości, do którego oskarżony nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń, a z którego wynikało, że znajduje się on w stanie nietrzeźwości. Fakt prowadzenia przez oskarżonego pojazdu potwierdzili także świadkowie, będący jego pasażerami, a to **M. S.** i **M. T. (2)**. Dane z **K.** i odpis wyroku dowodziły uprzedniej karalności oskarżonego, jak i pozostawania w okresie sądowego zakazu prowadzenia pojazdów. Wskazać jeszcze trzeba, że i sam oskarżony zasadniczo swego sprawstwa i zawinienia nie kwestionował, co reasumując dało podstawy do poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych w sprawie. Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego w których podał on, że nie zdawał sobie do końca sprawy, że może znajdować się pod wpływem alkoholu, gdyż czuł się dobrze, wskazać trzeba, że oskarżony jako osoba dorosła i bez uchybień natury psychicznej, musiał przewidywać, że siadając za kierownicę może znajdować się pod wpływem alkoholu, skoro w nocy spożywał alkohol w postaci piwa w ilości przekraczającej z pewnością deklarowaną w protokole badania trzeźwości 1 litra, która nie prowadziłaby do stężenia alkoholu na poziomie ok. 1,5 ‰.

Swym zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona występku z art. 178 a § 1 i 4 Kk.

Przestępstwa z art. 178 a § 1 i 4 Kk dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, jeżeli m.in. był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo też czynu tego dopuszcza się w okresie obowiązywania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego za przestępstwo. Artykuł 178 a § 4 Kk wyklucza możliwość przyjęcia kumulatywnego zbiegu przepisów z art. 244 Kk – tak też SO w Gliwicach w wyroku z 18.11.2014r. w sprawie VI Ka 520/14.

Przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jest przestępstwem powszechnym, co oznacza, że może być popełnione przez każdy podmiot zdalny do ponoszenia odpowiedzialności karnej, przy czym w przypadku art. 178 a § 4 Kk krąg podmiotowy sprawców przestępstw ogranicza się do enumeratywnie wymienionych

tam osób, w tym osób, które wcześniej były już prawomocnie karane za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo też dopuszczają się czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego za przestępstwo albo też i jedno i drugie. Dodać trzeba, że odpowiedzialność przewidziana w art. 178 a Kk nie jest uwarunkowana posiadaniem uprawnień do prowadzenia pojazdów.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 178 a § 4 Kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego pojazdów mechanicznych, a tym samym bezpieczeństwo osób uczestniczących w tym ruchu oraz mienia, ściśle związane ze stanem psychofizycznym osób prowadzących /kierujących/ pojazdy mechaniczne.

Zachowanie karalne sprawcy występku z art. 178 a § 4 Kk, zgodnie z odniesieniem do art. 178 a § 1 Kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Pojęcia: „prowadzenie”, „pojazd mechaniczny”, „ruch lądowy” nie są definiowane w Kodeksie karnym. Wykładnia tych pojęć wymaga sięgnięcia do przepisów ustawy z 20 czerwca 1997 roku „Prawo o ruchu drogowym” / Dz. U. z 1997 roku Nr 98, poz. 602 z późn. zm. /, regulującej synonimy tych pojęć, treściowo i znaczeniowo zbliżone do sformułowań zawartych w art. 178 a Kk. Prowadzenie pojazdu oznacza nic innego, jak kierowanie nim, czyli zespół ruchów mający ścisły wpływ na poruszanie się pojazdu. Z kolei pojazd mechaniczny to wyposażony w silnik środek transportu przeznaczony do poruszania się po drogach albo do tego przystosowany, w tym pojazd szynowy, maszyna samobieżna, czy motorower – uchwała SN z 28.02.1975r. w sprawie V KZP 2/74 publ. w OSNKW 1975 nr 3-4, poz. 33. Ruch lądowy to ruch, który rozpoczyna się, przebiega lub kończy w miejscu otwartym dla ruchu publicznego. Nie ogranicza się on w szczególności do ruchu po drogach publicznych, lecz dotyczy wszelkich ogólnodostępnych i przeznaczonych do ruchu dróg, placów, stref, parkingów i ich części. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 grudnia 1995 roku publ. w OSNKW 1996, z.3-4, poz. 19 ruch lądowy ma miejsce wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów przeznaczonych lub przystosowanych do poruszania się po drogach i w związku z czym istnieje możliwość zagrożenia bezpieczeństwa dla tego ruchu, a zatem także poza drogami publicznymi. Stan nietrzeźwości definiuje wprost art. 115 § 16 Kodeksu karnego. Zgodnie z nim stan nietrzeźwości ma miejsce wtedy gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przestępstwo określone w art. 178 a § 4 Kk jest przestępstwem formalnym, co oznacza, że dla jego popełnienia nie jest konieczne wystąpienie określonego prawem skutku w postaci uszkodzenia ciała lub zaistnienia szkody materialnej.

Czyn zabroniony stypizowany treścią art. 178 a § 4 Kk należy do kategorii przestępstw umyślnych. Sprawca winien jest mieć zatem świadomość, że pozostaje w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, musi mieć zamiar prowadzenia pojazdu, a także winien jest mieć świadomość uprzedniej karalności z art. 178 a § 1 Kk lub pozostawiania w okresie obowiązywania środka karnego wymienionego w art. 178 a § 4 Kk.

Odnosząc powyższe rozważania do zarzutu sformułowanego w treści aktu oskarżenia stwierdzić należy jednoznacznie, iż w sprawie zaszyły uzasadnione podstawy do przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym kwalifikowanego treścią art. 178 a § 1 i 4 Kk z uwagi na jego uprzednią karalność z art. 178 a § 1 Kk. i pozostawanie w okresie sądowego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Jak to zostało wyżej opisane przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 178 a § 4 Kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego pojazdów mechanicznych, a tym samym bezpieczeństwo osób uczestniczących w tym ruchu oraz mienia. Oskarżony swoim zachowaniem naruszył to dobro, biorąc pod uwagę takie okoliczności jak zawartość alkoholu w organizmie, a także czas i miejsce przestępstwa, wreszcie zaś fakt przewożenia pasażerów.

Swoim zachowaniem oskarżony niewątpliwie zrealizował znamiona określające czynność sprawczą występku z art. 178 a § 1 i 4 Kk, albowiem prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości alkoholowej

i będąc uprzednio prawomocnie skazany za przest. z art. 178 a § 1 Kk., a dodatkowo w okresie sądowego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Nie mogło budzić najmniejszych wątpliwości, że to oskarżony prowadził pojazd, i że już w chwili jego prowadzenia znajdował się on w stanie nietrzeźwości, co wynikało z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym zwłaszcza zeznań świadków i protokołu badania trzeźwości. Bezspornym pozostawał także fakt, iż kierowany przez niego zarejestrowany pojazd w postaci samochodu osobowego wyposażonego w silnik spalinowy był pojazdem mechanicznym przeznaczonym do poruszania się po drogach. Oskarżony poruszał się też w ruchu lądowym, albowiem przestępstwo miało miejsce na drodze publicznej - krajowej, zatem w miejscu otwartym dla ruchu pojazdów. Nie mogło też budzić wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie, albowiem do protokołu użycia alkosensora, jak i w swoich wyjaśnieniach podał, okoliczności związane ze spożywaniem alkoholu, jak i uprzednią karalnością.

Tak zatem, rekapitulując powyższe, swym zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona występku z art. 178 a § 1 i 4 Kk.

Przestępstwo określone w art. 178 a § 1 i 4 Kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Sąd, kierując się dyrektywami określonymi w szczególności w art. 53 § 1 i 2 Kk wymierzył oskarżonemu przy zast. art. 37 a Kk karę 1 roku i 3 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Przy wyborze kary Sąd miał na uwadze, że oskarżony pozostaje osobą bezrobotną, utrzymuje się z prac dorywczych, a ponadto ma na utrzymaniu małoletnie dziecko, a tym samym nie będzie w stanie zapłacić grzywny, a wymierzenie mu kary izolacyjnej pozbawienia wolności nie jest niezbędne dla osiągnięcia celów kary w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Mając na uwadze młody wiek oskarżonego, pozostawanie jedynym żywicielem rodziny, czas i miejsce występku, spadające stężenie alkoholu, który oskarżony spożywał w nocy, wreszcie zaś okoliczność tego rodzaju, że oskarżony uprzednio był tylko 1 raz karany sądownie za przest. z art. 178 a § 1 Kk, a w niniejszej sprawie przyznał się do zarzucanego mu czynu wyrażając przy tym żal i skruchę, Sąd odstąpił od orzekania względem niego dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, co mogłoby pokrzyżować oskarżonemu plany życiowe i zawodowe. Mając na uwadze ogół okoliczności sprawy, a także fakt, że względem oskarżonego orzeczono w oparciu o treść art. 43 a § 2 Kk dolegliwy środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w minimalnej, acz znacznej wys. 10 tys. zł, Sąd uznał za wystarczające orzeczenie względem oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 lat na podstawie art. 42 § 3 Kk.

Tak orzeczone kary i środki karne były w ocenie Sądu adekwatne do stopnia winy oskarżonego, uwzględniały znaczną społeczną szkodliwość czynu, spełniając przy tym cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają osiągnąć w stosunku do sprawcy czynu przestępnego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Orzeczenie o kosztach postępowania miało swe uzasadnienie w brzmieniu przywołanych w sentencji wyroku przepisów prawa.

Dlatego właśnie orzeczono, jak w sentencji wyroku.